

NOTES HISTORIQÜES:

El Dr. Jaume Solà

Per ISABEL MARIA VERA

Amb el meu afany de conèixer la història del poble de La Roca, i fins i tot els homes que han fet aquesta història, arribà a les meves mans un llibre força interessant, com és la vida del Dr. Jaume Solà. Aquest llibre fou publicat gràcies al treball d'investigació del nostre estimat Mn Jordi Sales, l'any 1974, per l'Editorial "La Hormiga de Oro".

LA SEVA IDENTITAT

No es pot precisar amb exactitud la seva identitat, ni la data del seu naixement. Ens consta, això sí, que la família Solà estava establerta a La Roca del Vallès, en ple segle XVII, ja que el seu nom apareix en un dels pocs documents salvats de la destrucció en la passada guerra civil.

Al poble de La Roca no es troba el més mínim rastre del seu pas, a excepció feta de l'autògraf estampat en l'autèntica de les relíquies de Sant Donat i Santa Fausta.

VOCACIO

L'any 1651 es declarà a La Roca una epidèmia de pesta que durà dos anys i dos mesos. Aquest luctuós episodi de la història del seu poble natal fou ben segur la primera sembrada en el seu esperit d'una vocació que l'impulsaria a dedicar-se amb una entrega generosa al servei de la humanitat.

Cursar la carrera de metge a Barcelona en algun dels centres d'ensenyament que hi havia instal·lats a la Rambla de la Ciutat Comptal. L'any 1660, el Dr. Solà ja era metge titular de la Vila de Caldes de Montbui.

El dia 24 de Març es casava amb Isabel Guilla, al cap de pocs anys moria a Caldes deixant una filla. Contragué noves nupcies amb Maria Angela Cirera.

Vint anys més tard s'afincava definitivament a Caldes en comprar el Mas Canyet, que antigament havia pertenescut als Torrellas, senyors de La Roca.

La seva estada a Caldes, per espai de cinquanta-quatre anys la dedicà plenament als malalts i a estudiar les qualitats immillorables de les aigües medicinals. Fins i tot avui dia continua essent per als investigadors una font imprescindible per al coneixement de les propietats curatives i medicinals d'aquestes aigües.

CATEDRATIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

El dia 29 d'agost del 1970, el Dr. Solà obtenia una càtedra a la Facultat de Medicina de Barcelona. L'exercici de la seva professió a Caldes i les classes a la Universitat varen ésser anys molt fecunds. D'aquests temps daten els seus escrits més importants.

La profunda amistat amb el Dr. Joan Alós, metge barceloní, impulsà a casa nostra la injecció intravenosa, la transfusió sanguínea i l'anatomia patològica cardiovascular. Va fer que es publicés una obra en defensa de la circulació sanguínea titulada "Quaestió de circulacion sanguinis", que formà part del manuscrit titulat "Varia Opera Meédica".

El Dr. Solà va ésser un innovador del seu temps, va obrir les portes del nostre país a la ciència moderna

OBRA CIENTIFICA I HUMANA DEL DR. SOLA

L'obra científica del Dr. Solà és molt intensa; la més important és la dita abans "Varia Opera Médica", manuscrit inèdit que es conserva a la Biblioteca de la Reial Acadèmia de Medicina de Barcelona. Es un gros volum relligat en pergami, que conté 390 fulls de 20x30, escrits a mà i amb bona caligrafia.

Un estudi minuciós d'aquest inapreciable document ens portaria a descobrir amb tota la seva dimensió la figura del Dr. Jaume Solà. Pel mes d'agost del 1676, a petició del Consell de Cent de la Ciutat de Barcelona, formà part d'una comissió in-

tegrada pels més prestigiosos metges i professors de l'època: Jacint Andreu, Francesc Boneu, Jaume Pujadas, Agustí Fatjó i Josep Company.

Aquesta comissió informà als membres del Consell que la maceració del cànem (càñamo) que s'efectuava als estanys del Port, era perillosa per la salut. Però això no va impedir les freqüents epidèmies importades per la mateixa tripulació dels nombrosos vaixells que atracaven al port de Barcelona.

Solà, en aquest moment, és quan més honorà la medicina, posant-la al servei dels sofrents amb una entrega generosa i total.

Estava ben present en el seu ànim el drama viscut d'infant en el seu poble de La Roca.

JUBILACIO I ULTIMS ANYS

Un cop transcorreguts els vint-i-cinc anys assenyalats pel reglament de la Reial Acadèmia, el Dr. Solà demanà la jubilació de la Cadira de Aforismes de que troba catedràtic. Es jubilarà, però no es retirarà de les seves acostumades activitats. Ni la vida familiar, ni les seves relacions amistoses, ni els seus estudis no sofriran un canvi notable, sinó ben al contrari, una més plena dedicació. Als seus seixanta-un anys, continuarà treballant i escrivint fins l'últim moment de la seva vida.

L'any 1702, trobem que el Tribunal de la Inquisició li ha confiat la cura de presos. Aquest càrrec de Metge de la Presó que comparteix amb el Dr. Joan Josep de Fita, serà una cosa més que caldrà afegir a la llarga llista de mèrits.

ES prepara amb serenitat per l'últim moment de la seva vida, que és ja proper, i fa testament a Barcelona, el dia 26 de setembre de l'any 1704, davant del notari D. Pere Abadal.

En reconeixement de la seva sincera estima que la seva actuació ha desvetllat, el mateix General de la Companyia de Jesús Rvnd. P. Manuel Segarra, volent donar

CONTRACTISTA
D'OBRES**MARTÍ
ROVIRA**C/. Ramon de Campoamor, 3
Tel. 842 01 19 - LA ROCA**ROCA
SOL**BANQUETS NOCES
COMUNIONS, BATEIGS
VARISTelèfon 842 07 60
LA ROCA*construccions***S. FACUNDO**PASSATGE
NEBOT XIC, 33TELEFON 842 03 18
LA ROCA DEL VALLÈS

JOCS

I JOGUINES

MARIGÓ